

Visto o expediente CTG 39/2026, a instrutora do procedemento formula a seguinte proposta de resolución para a súa aprobación, se procede, pola Comisión da Transparencia.

Asunto: Reclamación en materia de acceso á información pública

Núm. Expediente: CTG 39/2026

Interesada:

Organismo: Concello de Padrón

ANTECEDENTES

Primeiro. O 22.5.2026 a interesada interpuxo ante a Comisión de Transparencia de Galicia unha reclamación, ao amparo do disposto na disposición adicional quinta da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno, contra a contestación expresa remitida polo Concello de Padrón á súa solicitude de acceso a información pública do 18.11.2025.

O obxecto da solicitude presentada era a obtención de información sobre a xestión municipal de animais abandonados. En concreto, instou a información que se recolle de seguido:

- Número de gatos comunitarios xestionado polo municipio e data do último censo.
- Porcentaxe de gatos esterilizados.
- Aprobación do Plan de Xestión Ético de colonias felinas no municipio (data).
- Número de chips colocados a gatos comunitarios.

- Partidas orzamentarias aprobadas no ano 2025 para a xestión de gatos comunitarios e cans abandonados. Distribución das partidas dedicadas ao CER e das dedicadas a animais abandonados.
- Número de cans e gatos recollidos no ano 2024.
- Número de cans e gatos falecidos recollidos no ano 2024.
- Existencia de convenio/ contrato con algunha entidade protectora, veterinario ou empresa privada para a recollida de animais.
- Existencia de servizo de recollida de animais 24/7.
- Existencia de veterinario para emerxencias.

Xunto coa súa reclamación a interesada achegou unha copia da súa solicitude do 18.11.2025 e a contestación remitida polo Concello de Padrón.

Segundo. O 27.5.2026 a Comisión da Transparencia solicitou do Concello de Padrón a remisión do expediente administrativo ao que deu lugar a solicitude do 18.11.2025, así como a emisión dun informe sobre a reclamación presentada.

Terceiro. Non consta a remisión do expediente e informe solicitados.

FUNDAMENTOS XURÍDICOS

Primeiro. Competencia

O artigo 24.1 da Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno (en diante, LTAIP), de carácter básico na súa práctica totalidade, establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación

ante o Consejo de Transparencia y Buen Gobierno, con carácter potestativo e con carácter previo á súa impugnación en vía contencioso-administrativa.

A disposición adicional cuarta da LTAIP establece que a resolución da reclamación prevista no artigo 24 corresponderá, nos supostos de resolucións ditadas polas Administracións das Comunidades autónomas e o seu sector público, e polas entidades locais comprendidas no seu ámbito territorial, ao órgano independente que determinen as Comunidades Autónomas.

Pola súa banda, o artigo 28 da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, de transparencia e bo goberno (en diante, LTBG), establece que contra toda resolución expresa ou presunta en materia de acceso á información pública, poderá interpoñerse unha reclamación ante a Comisión da Transparencia, correspondendo a este órgano a súa resolución, de acordo co disposto no artigo 33 da mesma lei.

Ademais, a disposición adicional quinta da Lei 1/2016, do 18 de xaneiro, tamén atribúe á Comisión da Transparencia de Galicia a resolución das reclamacións en materia de acceso á información pública, no suposto de resolucións ditadas polas entidades locais de Galicia.

Segundo. Procedemento aplicable

O artigo 28.3 da citada LTBG establece que o procedemento de reclamación se axustará ao previsto nos números 2, 3, e 4 do artigo 24 da LTAIP.

Neste punto é importante considerar que o artigo 23.1 da LTAIP establece que as reclamacións en materia de acceso á información pública terán a consideración de substitutivas dos recursos administrativo, para os efectos do disposto no vixente artigo 112.2 da Lei 39/2015, do 1 de outubro do procedemento administrativo común das administracións públicas (en diante, LPAC). Segundo este artigo 112.2 da LPAC:

“As leis poderán substituír o recurso de alzada, en supostos ou ámbitos sectoriais determinados, e cando a especificidade da materia así o xustifique, por outros procedementos de impugnación, reclamación, conciliación, mediación e arbitraje, ante órganos colexiados ou Comisións específicas non sometidas a instrucións xerárquicas, con respecto aos principios, garantías e prazos que a presente Lei recoñece ás persoas e aos interesados en todo procedemento administrativo”.

A configuración legal das reclamacións en materia de acceso a información pública coma un recurso substitutivo do recurso de alzada, de carácter potestativo, así coma o teor do artigo 112.2 *in fine* da LPAC, determinan xa a aplicación das previsións da LPAC en materia de recursos administrativos ao procedemento destas reclamacións,. Así se establece, de feito, no artigo 24.3 da LTAIP, segundo o cal *“A tramitación da reclamación axustarase ao disposto en materia de recursos na Lei 30/1992, de 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común”*¹.

Terceiro. Prazo para a interposición da reclamación

O artigo 24.2 da LTAIP prevé como *“A reclamación interporase no prazo dun mes a contar desde o día seguinte ao da notificación do acto impugnado ou desde o día seguinte a aquel en que se produzan os efectos do silencio administrativo”*, debendo considerarse neste punto que, de acordo co artigo 20.4 da mesma lei, para o caso de falta de resolución das solicitudes en prazo, estas se entenderán desestimadas.

¹ A referencia á Lei 30/1992, do 26 de novembro, do réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, hoxe derogada, debe entenderse realizada á LPAC.

Pois ben, as previsións do artigo 24.2 da LTAIP han de entenderse moduladas, no que atinxe ao prazo para a interposición da reclamación no caso de desestimación presunta da solicitude, polo previsto no artigo 122.1 da LPAC que, ao regular o prazo para a interposición do recurso de alzada, establece que *“Se o acto non for expreso o solicitante e outros posibles interesados poderán interpoñer recurso de alzada en calquera momento a partir do día seguinte a aquel en que, de acordo coa súa normativa específica, se produzan os efectos do silencio administrativo”*. Respecto á inexistencia dun prazo preclusivo para reclamar contra as desestimacións presuntas en materia de acceso, tamén se pronunciou o Consejo de Transparencia y Buen Gobierno no Criterio interpretativo 1/2016.

Segundo resulta da documentación que consta no expediente, a interesada interpuxo a reclamación ante a Comisión da Transparencia con data do 22.5.2026, fronte á contestación expresa da súa solicitude de acceso a información pública remitida polo Concello de Padrón. Na contestación remitida polo Concello non figura a data na que foi ditada, nin consta a data da súa notificación, polo que non existen elementos obxectivos suficientes para valorar a procedencia da presentación en prazo da reclamación, toda vez que non consta no expediente máis información que a achegada pola interesada (dada a falta de atención por parte do Concello á petición de remisión de informe e do expediente).

Xa que logo, ante a falta de elementos de xuízo que permitan apreciar a presentación extemporánea da reclamación, en aras á protección do dereito de acceso á información pública, esta Comisión entende que é procedente entrar a revisar o fondo da reclamación agora examinada.

Cuarto. O dereito de acceso á información pública

A Constitución española establece no seu artigo 105.b) que a lei regulará o acceso da cidadanía aos arquivos e rexistros administrativos, agás no que afecte á seguridade e defensa do Estado, á pesca dos delitos e á intimidade das persoas.

A este respecto a Sentenza do Tribunal Constitucional 164/2021, do 4 de outubro, indicou como este precepto non recolle unicamente un principio reitor da actuación das Administracións públicas, senón un auténtico dereito público subxectivo exercitable fronte a aquelas. Sinalou así a precitada sentenza:

«El art. 105 b) CE, encuadrado en el título IV, "Del Gobierno y de la Administración", incorpora un principio objetivo rector de la actuación de las administraciones públicas (art. 103.1 CE), derivado de exigencias de democracia y transparencia, así como un derecho subjetivo de las personas, ejercitable frente a las administraciones, con sujetos, objeto y límites definidos en el propio precepto constitucional, que fue desarrollado inicialmente en los arts. 35 h) y 37 de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y del procedimiento administrativo común , y actualmente en la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno.

[...]

A la vista de lo expuesto, debe señalarse que el acceso a la información integra el contenido de un derecho público subjetivo ejercitable frente a la administración que, no siendo absoluto, solo puede ser limitado por motivos predeterminados en la ley, en virtud de una previa ponderación

de los intereses en juego. De este modo, la posibilidad de limitar el acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la administración».

No mesmo sentido pronunciouse o Tribunal Supremo nas Sentenzas do 7.2.2023, rec. 8005/2021, e do 21.4.2023, rec. 350/2022, salientando tamén este Tribunal nas Sentenzas do 29.5.2024, rec. 1262/2023, e do 11.9.2025, rec. 7878/2024, a estreita relación do dereito de acceso á información pública coa transparencia na actuación administrativa e co principio de boa administración recollido no artigo 41 da Carta de Dereitos Fundamentais da Unión Europea.

Tratándose, xa que logo, o dereito de acceso dun auténtico dereito subxectivo da cidadanía fronte ás Administracións públicas, o artigo 13 d) da LPAC recolleu, coma un dereito das persoas nas súas relacións con elas, “*o dereito de acceso á información pública, arquivos e rexistros, de acordo co previsto na Lei 19/2013, de 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno e o resto do ordenamento xurídico*”.

Como sinala a exposición de motivos da LTAIP, o acceso á información pública debe ser un dos eixos fundamentais da acción política pois “*só cando a acción dos responsables públicos se somete a escrutinio, cando os cidadáns poden coñecer como se toman as decisións que lles afectan, como se manexan os fondos públicos ou baixo que criterios actúan as nosas institucións poderemos falar do inicio dun proceso no que os poderes públicos comezan a responder a unha sociedade que é crítica, esixente e que demanda participación dos poderes públicos*”.

Neste sentido o dereito de acceso á información pública vén atribuído a tódalas persoas (artigos 12 da LTAIP e 24.1 da LTBG), sen que estas teñan a obriga de

motivar a súa solicitude de acceso á información (artigos 17.3 da LTAIP e 26.4 da LTBG).

E, respecto do que ha de entenderse por “*información pública*” o artigo 24.1 da LTBG, seguindo o disposto no artigo 13 da LTAIP, a define coma os contidos ou documentos, calquera que sexa o seu formato ou soporte, que obren en poder dalgún dos suxeitos incluídos no ámbito de aplicación da presente lei e que foran elaborados ou adquiridos en exercicio das súas funcións, engadindo que tamén se considerará información pública, a producida polas entidades que presten servicios públicos ou exerzan potestades administrativas, nos termos contemplados no artigo 4 da lei.

Deste xeito, a normativa de transparencia delimita o ámbito material do dereito a partir dun concepto amplo de información, que abrangue tanto documentos coma contidos específicos e se estende a todo tipo “*formato ou soporte*”. Ao mesmo tempo, acouta o seu alcance, esixindo a concorrencia de dous requisitos que determinan a natureza “*pública*” das información, cales son: a) que se atopen “*en poder*” dalgún dos suxeitos obrigados, e b) que fosen elaboradas ou obtidas “*no exercicio das súas funcións*”.

A amplitude no recoñecemento legal do dereito de acceso foi tamén recoñecida na Sentenza do Tribunal Supremo do 16.10.2017, rec. 75/2017, segundo a cal:

“en la Ley 19/2013 queda reconocido el derecho de acceso a la información pública como un auténtico derecho público subjetivo, al establecer que “Todas las personas tienen derecho a acceder a la información pública, en los términos previstos en el artículo 105.b) de la Constitución Española, desarrollados por esta Ley”(artículo 12); que la Exposición de Motivos de la Ley configura de forma amplia ese derecho de acceso a la información pública, del que son titulares todas las

personas, y que podrá ejercerse sin necesidad de motivar la solicitud; que este derecho solamente se verá limitado en aquellos casos en que así sea necesario por la propia naturaleza de la información -derivado de lo dispuesto en la Constitución Española- o por su entrada en conflicto con otros intereses protegidos; y, en fin, que, en todo caso, los límites previstos se aplicarán atendiendo a un test de daño (del interés que se salvaguarda con el límite) y de interés público en la divulgación (que en el caso concreto no prevalezca el interés público en la divulgación de la información) y de forma proporcionada y limitada por su objeto y finalidad”.

Quinto. Análise do expediente

A interesada presentou unha solicitude de acceso á información pública ante o Concello de Padrón con data do 18.11.2025, relativa á xestión municipal de colonias felinas e de cans abandonados. Ante a súa insatisfacción coa resposta expresa remitida polo concello con data do 22.5.2026, interpuxo ante esta Comisión a reclamación que agora se examina. En concreto, a interesada cuestiona que se inadmita a trámite a solicitude baixo o argumento de que require unha previa reelaboración.

Con carácter previo á análise de fondo, cómpre sinalar que a contestación remitida polo Concello de Padrón presenta certas deficiencias formais que non poden pasar inadvertidas. O documento non incorpora ningunha sinatura nin ningún elemento que permita verificar a súa autenticidade máis alá da mención "(documento asinado dixitalmente)", sen que conste un código de verificación segura (CSV) nin ningunha referencia que acredite a data efectiva da súa adopción. Do mesmo xeito, non existe no expediente constancia da data nin da forma na que a citada resposta foi notificada á interesada, quen manifestou expresamente descoñecer tal dato no seu escrito de reclamación.

Malia o indicado, a Comisión entende que estas carencias formais non determinan por si soas a nulidade da resposta, toda vez que o seu contido material foi efectivamente coñecido pola interesada, e que esta puido reaccionar fronte a ela mediante a interposición da reclamación.

Sentado o anterior, procede analizar o verdadeiro obxecto da controversia. A reclamante no seu escrito non identifica ningunha información concreta que lle fose denegada nin cuestiona a suficiencia, exactitude ou integridade dos datos finalmente facilitados polo Concello. Pola contra, toda a súa argumentación está dirixida a combater a eventual aplicación da causa de inadmisión por reelaboración prevista no artigo 18.1.c) da LTAIP.

Da análise dos datos que obran no expediente resulta que a Administración municipal, malia facer referencia expresa á citada causa de inadmisión e desenvolver unha argumentación dirixida a xustificar as dificultades asociadas á obtención da información requirida, non chegou a inadmitir efectivamente a solicitude presentada. Pola contra, o Concello facilitou unha resposta material ao conxunto das cuestións formuladas pola interesada, proporcionando información concreta respecto de cada un dos extremos solicitados, incluíndo datos numéricos e táboas explicativas.

A resposta municipal recoñece que a recompilación da información requiriu un esforzo extraordinario debido á dispersión dos datos e á ausencia dun tratamento sistematizado destes, non obstante, opta finalmente por facilitar a información dispoñible.

Neste contexto, as consideracións efectuadas polo Concello acerca da eventual concorrencia dunha causa de inadmisión constitúen un elemento accesorio da súa resposta, pero non producen efectos xurídicos autónomos, xa que non determinaron a denegación do acceso nin impediron o exercicio efectivo do

dereito recoñecido á interesada. Deste xeito, a advertencia incluída polo Concello respecto da posible aplicación desta causa en futuras solicitudes de acceso non deixa de ser unha manifestación preventiva, referida a supostos hipotéticos que non forman parte do obxecto desta reclamación e sobre os que esta Comisión non pode efectuar un pronunciamento anticipado.

Consecuentemente, a cuestión relativa á procedencia ou improcedencia da inadmisión por reelaboración carece de incidencia real no presente procedemento, ao non terse producido tal inadmisión.

A maior abastanza, cómpre salientar que a reclamante non identifica no seu escrito información concreta que lle fose denegada nin sinala que aspectos da resposta recibida resultan incompletos, insuficientes ou incorrectos. A súa discrepancia céntrase exclusivamente na oposición ao fundamento xurídico invocado polo Concello para explicar as dificultades de elaboración da resposta, sen cuestionar de xeito específico o contido material da información finalmente facilitada.

En consecuencia, toda vez que a Administración local proporcionou unha resposta expresa e individualizada ás cuestións formuladas na solicitude de acceso, e que non consta a existencia dunha denegación efectiva de información nin a identificación pola reclamante de concretas insuficiencias no acceso concedido, non concorren os presupostos necesarios para estimar a reclamación presentada.

Sen prexuízo do anterior, en aras á seguridade xurídica das partes, debe sinalarse que a argumentación empregada polo Concello para xustificar a eventual concorrencia da causa de inadmisión por reelaboración non aparece apoiada en datos obxectivos que permitan apreciar a existencia dos elementos

xustificativos esixidos pola doutrina do *Consejo de Transparencia y Buen Gobierno* (CTBG) para a aplicación desta causa de inadmisión.

A mera referencia á dispersión da información, á necesidade de consulta de diversos servizos municipais ou ás limitacións organizativas derivadas do tamaño da entidade local, non acompañada de información concreta sobre os recursos empregados, o tempo necesario para a atención da solicitude ou a afectación real ao funcionamento ordinario doutros servizos públicos, resultaría insuficiente para fundamentar unha eventual inadmisión baseada no artigo 18.1.c) da LTAIP.

Por tal motivo, considérase oportuno recomendar ao Concello que, en futuras tramitacións nas que se invoque e aplique a citada causa de inadmisión, se teñan en conta, entre outros, os fundamentos recollidos no Criterio interpretativo 4/2026, do 17 de xuño, do CTBG, especialmente no relativo á necesidade de acreditar mediante elementos obxectivos e verificables a concorrencia dos requisitos que permiten apreciar a existencia dunha auténtica reelaboración.

Con base nos feitos e fundamentos xurídicos anteriormente expresados, a Comisión da Transparencia, por unanimidade dos seus membros,

ACORDA

Único: Desestimar a reclamación presentada por
contra a contestación expresa do Concello de Padrón á solicitude de acceso a información pública instada con data do 18.11.2025.

Contra esta resolución que pon fin á vía administrativa unicamente cabe, en caso de desconformidade, interpoñer recurso contencioso-administrativo no prazo de

dous meses, contados dende o día seguinte ao da notificación desta resolución, ante a Sala do Contencioso Administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, de conformidade co previsto no artigo 10 da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdición contencioso-administrativa.

Santiago de Compostela, na data da sinatura.

Andrés Lago Louro

Presidente da Comisión da Transparencia